

mænd, der endog have for Meget — det skal jeg slet ikke nægte — saa er der paa den anden Side temmelig store Classer af Embedsmænd, der ere utilfrækkelig lønede; men i ethvert Tilfælde maa Spørgsmaalet herom afgjøres. Regjeringen maa nødvendig afgjøre med sig selv, om den Trang, der paaberæbes, bør anerkendes, og da maa den med al Kraft arbejde paa, at Kravet tilfredsstilles, med fuldstændigt Alvor trænge derpaa og ikke give efter, eller ogsaa maa den erkende, at Kravet ikke er tilstede, men heller ikke forelægge Lovudkast, hvormed man uden reel Virkning ligesom afsfinder sig med Embedsmændene. Naar jeg seer hen til den Maade, hvorpaa de sidste Gagerlove ere forelagte, hvorledes de først ere behandlede og hvorledes det siden er gaaet dermed, saa troer jeg, at der har været Grund til at udtale dette. Førend jeg slutter, skal jeg, hvad jeg forhen glemte, endnu anføre et Punkt vedkommende Formen af nærværende Finanslovsforslag; i § 14 er nemlig indkommet et Udtryk og en Betegnelsesmaade, som jeg finder meget lidet hensigtsmæssig. Der er i § 14 ved to Poster, Nr. 14 og Nr. 21, udtalt en Forventning om fremtidige Bevillinger. Slike Forventninger kan saavel Repræsentationen som Regjeringen nære og lægge til Grund for Beslutninger, men Forventninger selv bør ikke paa den Maade udtales i en Lov, som kun er bestemt til at gjælde for et Aar. De ville være noget Mere, end de i Virkeligheden ere; de ere ialtsald ikke en Pengebevilling. Repræsentationen, som kan blive forandret i Mellemtiden, i det Ringeste ved en Opløsning, kan aldeles ikke binde Nogen, hverken sig selv eller Andre, ved en saadan Bestemmelse i Finansloven, og vi bør derfor værge os imod, at saadanne Former indføres. Man maa i Loven indsatte, hvad der skal være Lov; men hvad der er stiltiende Forventninger og Forudsætninger, maa man holde udenfor Loven. Det er heller ikke ved disse Poster min Mening at ville gjøre nogen Indvending mod Sagen selv; jeg har for mit personlige Vedkommende den største Sympathi for begge de Anliggender, hvorom der er Tale. Jeg skal slutte med at udtale, at, medens der, som jeg har udviklet, er stor Grund for Landstinget til ikke altfor let at gaae hen over Be-

handlingen af dette Aars Finanslov, agter jeg dog ikke at andrage paa eller at understøtte noget Udvalgs Medsættelse, men jeg vil ønske, at Landstingets Medlemmer ville betragte Loven med Omhu, Hver efter sit Kendskab til de enkelte Anliggender, og ikke lade os afholde fra at stille de Endringsforslag, som maatte findes nødvendige.

Beskyldning: De Betragtninger, som her ere blevne anførte med Hensyn til Landstingets Stilling ligeoverfor Finansloven, have jo allerede tidligere været under Diskussion. Jeg skal ikke videre gaae ind paa dem, men det forekommer mig, at der er et Punkt, som ikke er blevet omtalt, uagtet det efter min Mening er det vigtigste, og saavidt jeg veed, er et vedtaget Resultat med Hensyn til tidligere Behandlinger af Finansloven. Det er nemlig det, at Landstinget med Hensyn til Principerne i vort hele Finansvæsen, med Hensyn til Principerne saavel i Finansloven som i andre finansielle Love, Gageringslove og saa fremdeles, har baade efter Sagens Natur og efter Grundloven sin fulde Myndighed. Landstinget skal ikke gaae ind paa at vedtage Principer i Finansvæsenet, som det anseer for urigtige. Jeg troer ikke, at der nogenstunde er gjort Indsigelse imod, at det tilkommer Landstinget at hævde denne Myndighed. Det er nærmest med Hensyn til denne Betragtning, at jeg skal tillade mig at opholde mig ved et Par Punkter i det nu foreliggende Finanslovsforslag, idet jeg troer, at deri findes nye Bestemmelser, som det er hensigtsmæssigt at henlede Opmærksomheden paa, nemlig hvorvidt de stemme med de Principer, som Landstinget anseer for hensigtsmæssige. Det første Punkt angaaer en Ofsenstand, som allerede er berørt af den ærede Landstingsmand, som nu satte sig. Det er under Cultusministeriet, det kongelige Theater. Det vil sees, at naar man sammenligner de Bestemmelser, som her findes, med dem i tidligere Finanslove, saa er der foretaget en fuldkommen Forandring med det Hele. Hensigten med denne Forandring bestaaer i, at man giver et Tilskud af 50,000 Rd. til Theatret og ikke indlader sig paa Detaillen, og ikke indlader sig paa, som tidligere, at vedtage Ud-